

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. С., 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Мария Ян. Блецова Калцова

Членове: Стефка Т. Михайлова Маринова
Гергана Огн. С.

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева
като разгледа докладваното от Мария Ян. Блецова Калцова Въззивно
гражданско дело № 20242200500081 по описа за 2024 година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от адв.С. пълномощник на С. Й. Л., ЕГН ***** от с.Ж. в., общ. С., ул. „Д. Д.“, № *** против решение № 934/08.12.2023 г. по гр.д. № 2366/2023г. на Районен съд – С. в частта, с която е бил отхвърлен до пълния претендиран размер (над 5000.00лв. до 15000.00лв.) предявения от жалбоподателката против ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет.5 иск по чл.432 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД във вр. с чл.52 от ЗЗД за заплащане на неимуществени вреди претърпени в резултат на настъпило на 16.01.2023г. ПТП. Решението е обжалвано като непълно и необосновано. Твърди се, че определеното обезщетение в размер на 5000.00лв. е силно занижено и не отговаря на принципа на справедливост. Безспорно по делото било установено, че въззивницата е пострадала в ПТП настъпило на 16.01.2023г. и

че инцидентът бил причинен от водача на автобуса, с който тя е пътувала. За управляваното МПС била сключена валидна застраховка Гражданска отговорност към въззиваемото дружество. За причинените и вреди застрахователят и определил обезщетение в размер на 1000.00лв., което било крайно несправедливо. При разглеждането на иска, съдът не се бил съобразил с обстоятелството, че свидетелката С. е мед.сестра и че показанията и съдържат в себе си и нейната професионална позиция. Вследствие на претърпения инцидент жалбоподателката се страхувала да пътува с автобус, а повишеният риск от мозъчен кръвоизлив наложил периодично да си прави скенер на главата. При анализа на изготвената психологична експертиза, съдът омаловажил констатациите на вещото лице и недооценил последиците от преживяното за въззивницата. Недооценен останал и фактът, че въззивницата е получила не една, а множество травми, макар същите да са „леки“. При определяне на обезщетението, съдът не се бил съобразил и с факта, че в продължение на 10 месеца жалбоподателката е заплащала медикаменти на пазарна цена с минимална пенсия. От друга страна правилно било отхвърлено възражението за съпричиняване.

На следващо място страната посочва, че неправилно съдът е осъдил жалбоподателката да заплати разноски за ответника, тъй като такива не се дължали при претенции за неимуществени вреди. Освен това съдът бил пропуснал да присъди на страната разноски за адвокат.

Моли се предявеният иск да бъде уважен изцяло. Претендират се разноски за въззивна инстанция. Страната не е направила нови доказателствени или процесуални искания.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е депозиран отговор на въззивната жалба от юрисконсулт К., пълномощник на Застрахователно Акционерно дружество „ОЗК – Застраховане“ ЕАД, с което жалбата е оспорена като неоснователна. Обжалваното решение било „справедливо“, тъй като отчитало безпристрастно интересите и на двете страни. То било подробно мотивирано. Отчетени били получените наранявания, възстановителния период, претърпените болки и страдания. Получените травми били повърхностни. Те се лекували с обезболяващи средства и промивки. Жалбоподателката се била възстановила от тях. Изключение правила получената травма на рамото, но жалбоподателката сама се била отказала да я лекува. ВЛ очаквало пълно

възстановяване. Ищцата страдала от хронични заболявания, които също се отразявали на възстановяването и. По отношение на св.С. страната е посочена, че тя по делото е била разпитана като свидетел за претърпените болки и страдания, а не като професионалист. Освен това тя самата не разполагала със специални знания за да дава заключения. На следващо място страната посочва, че присъденото обезщетение е справедливо въззивната жалба в тази част е неоснователна. Обезщетението следвало да обезщети претърпените от лицето вреди, а не да служи като средство за обогатяване. Моли се обжалваното решение да се потвърди. Претендират се разноски, включително юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции. Направено е възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

В с.з. въззивната страна не се представлява. Процесуалният и представител адв. С. в писмено становище заявява, че поддържа въззивната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски за двете инстанции, включително поисканият, но неприсъден хонорар за РС по реда на чл.38, вр. с чл.36 от ЗА.

В с.з. въззиваемата страна редовно призована не се представлява. Процесуалният и представител юриск.К. в писмено становище адресирано до съда заявява, че оспорва въззивната жалба като неоснователна и поддържа депозирания отговор на въззивната жалба. Моли да се потвърди обжалваното решение и да се присъдят разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

Пред настоящата инстанция не се събраха допълнителни доказателства.

Установената и възприета от РС – С. фактическа обстановка изцяло кореспондира с представените по делото доказателства. Тя е изчерпателно и подробно описана в първоинстанционното решение, поради което на основание чл.272 от ГПК настоящият съд изцяло я възприема и с оглед процесуална икономия препраща към него.

Въззивната жалба е редовна и допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес от обжалване на съдебния акт. Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Между страните няма спор за датата на настъпване на ПТП, за настъпилите телесни повреди, за периода за възстановяване, за наличието на

валидна застраховка „Гражданска отговорност“, за липсата на съпричиняване от страна на увреденото лице. Спорът е относно размера на определеното и присъдено обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки.

Обезщетението за неимуществените вреди се определя от съда по справедливост, съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. Във всеки отделен случай размерът му следва да се определя съобразно претърпените увреждания, като целта на законовата разпоредба е да се репарират в относително пълен обем претърпените болки, страдания и неудобства, които с оглед характера си, са трудно оценими.

В случая се касае за жена на 77 годишна възраст, която към момента на настъпване на увредата не се е намирала в трудови правоотношения. Тя е получила няколко леки телесни повреди :

Контузия на главата с наличие на разкъсно-контузна рана в лявата половина на челната област, на около 2 см над лявата вежда с дължина 1-2 см.;

Контузия на шийния сегмент на гръбначния стълб без данни за травматични промени на изграждащите го прешлени;

Контузия на гръдния кош, изразяваща се в палпаторна (при опипване и натиск с пръстите на ръката) и функционална (при движение на тялото) болезненост, без наличие на видими травматични изменения;

Контузия в лявата половина на тазовия пръстен, в областта на лявата тазобедрена става без данни за фрактури на костни структури, участващи в изграждането и;

Контузия в областта на дясната раменна става с данни от образните изследвания за луксация.

Към момента на получаване на травмите потърпевшата е страдала от редица хронични заболявания, които са характерни за възрастта и (Артериалната хипертония (високо кръвно налягане), Хипертонично сърце (уголемяване на сърцето предимно за сметка на лявата му камера), Застойна сърдечна недостатъчност (невъзможност на сърцето да осъществява адекватно помпената си функция), Стенокардия (болки в сърдечната област), ХОББ (хронична обструктивна белодробна болест), Венозна недостатъчност

на долните крайници (Варици - разширени вени), Болест на Паркинсон, Гонартроза на дясно коляно (дегенеративни промени в дясна колянна става), Васкуларна енцефалопатия (нарушено кръвоснабдяване на мозъка), Цервикоспондилоза и остеохондроза на цервикални прешлени (дегенеративни промени в шийния сегмент на гръбначния стълб), Спондилозис и спондилоартрозис на лумбални прешлени (дегенеративни промени в поясния сегмент на гръбначния стълб), Състояние след оперативно лечение на остър панкреатит, Постоперативно вентрална херния.) и в резултат на съществуването им се е стигнало до забавяне на оздравителния процес. При извършения преглед от ВЛ (15.11.2023г.) изготвило СМЕ се е установило, че въззивницата е възстановена от претърпените травми. Изключение се е установило единствено по отношение на луксацията на дясната раменна става, която не била изцяло отминала. Тази травма и причинявала лека до умерена болезненост при движения на дясната ръка и известно ограничения в обема на движенията и. ВЛ очаква пълно възстановяване от получените травми независимо от възрастта и придружаващите заболявания.

Получените от ПТП травми са били лекувани с обезболяващи. Жалбоподателката е изпитвала болки от нараняванията, които е лекувала с обезболяващи, като не се е налагало ползването на специализирана медицинска помощ. Няма данни получените травми да са и пречели в ежедневната грижа за дома и личната хигиена, или в упражняването на трудова дейност. Няма данни те по някакъв начин да са се отразили трайно на здравето на пострадалата.

От друга страна от данните по делото е видно, че скоро след претърпяното ПТП въззивницата е загубила и съпруга си, който е бил нейна опора и другар в живота. Това също е допринесло в значителна степен за влошаването на емоционалното и състояние. Невъзможно е да се определи точно, до каква степен отрицателните емоции, които е изпитвала жалбоподателката са били в резултат на стреса и получените травми от ПТП и до каква степен от смъртта на съпруга и. Тези насложили се събития са неразривно свързани, в отражението което са дали в емоционален план. Съдът счита, че твърдението за настъпилата смърт на съпруга на ищцата е резултат от случилото се с нея ПТП са недоказано. Неговата смърт е настъпила няколко месеца след ПТП.

Всичко това мотивира съда да приеме, че за периода на възстановяване – няколко месеца след настъпване на ПТП, справедливо обезщетение за претърпените болки и страдания ще е в размер на 5000.00лв. – толкова, колкото е преценил и първоинстанционният съд.

За пълнота следва да се посочи, че св.С. не е била разпитвана по делото като вещо лице, а единствено като лице, което е придобило лични впечатления от възстановителния период на ищцата. Съдът няма никаква действителна представа за нейния образователен и професионален ценз. Така например в показанията си, тя посочва, че ищцата е получила комозио, поради което е страдала от силно главоболие, но такава травма категорично не се установява да е получавана от пострадалата.

Тъй като правните изводи на настоящата инстанция съвпадат изцяло с тези на първоинстанционният съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Въззивницата е била освободена от заплащането на държавна такса и разноски по реда на чл.83, ал.2 от ГПК. Дължи се обаче възнаграждение за процесуален представителна насрещната страна, което за настоящата инстанция съдът определя в размер на 100.00лв. юрисконсултско възнаграждение.

На процесуалния представител на въззивната страна – адв.В. Л. С., ЕГН ***** следва да се присъдят деловодни разноски за адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 и чл.36 от ЗА, които с оглед степента на уважаване на иска са в размер на 583.33лв. Адвокатското възнаграждение е било претендирано своевременно, но не е било присъдено от РС.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 934/08.12.2023 г. по гр.д. № 2366/2023г. на С.ския районен съд.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Света София” № 7 да заплати на адв.В. Л. С., ЕГН *****, адвокатско възнаграждение определено по реда на чл.38 и чл.36 от ЗА за осъществено процесуално представителство на С. Й. Л., ЕГН ***** от с.Ж. в., общ. С., ул. „Д. Д.“, № *** по гр.д. № 2366/2023г. на Районен съд – С. в размер на 583.33 (петстотин осемдесет и три лева и тридесет и три стотинки)лв.

ОСЪЖДА С. Й. Л., ЕГН ***** от с.Ж. в., общ. С., ул. „Д. Д.“, № *** да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Света София” № 7 юрисконсултско възнаграждение за въззивна инстанция в размер на 100.00 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС на РБългария.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____